

Kateheza o 10. skavtskem zakonu

Potrebščine: več kladiv, žebelje različnih debelin in dolžin, dovolj dolgo leseno desko – lahko tudi več manjših, več klešč, s katerimi lahko izruvamo žebelje.

Navodilo: Katehezo je najbolje izvesti na srečanju vodnikov. Vsak dobi nekaj različnih žebeljev. V leseno desko (najbolje, da ima vsak svojo) vsak zabije nekaj žebeljev. Če si kdo želi, lahko zabije še kakšnega več. Ko vsi končajo, se zberemo skupaj z zabitimi žebelji. Izzovemo jih, da vse žebelje s kleščami izpulijo nazaj iz deske (namig: deska je lahko manjše debeline, da je ruvanje žebeljev lažje).

Nato preberemo zgodbo:

ŽEBLJI V OGRAJI¹

Majhen fant, ki se je večkrat grdo obnašal, se je nekega dne močno razburil. Najgrše kletvice so padale vse na okoli. Njegov oče, ki je bil pameten človek, mu je dal vrečko polno žebeljev ter mu dejal, da naj vedno, ko bo razburjen in se ne bo mogel obvladati, zabije žebelj v ograjo.

Prvi dan je fant zabil v ograjo kar 37 žebeljev. V naslednjih nekaj mesecih se je naučil obvladovati svoje obnašanje in število žebeljev, zabitih v ograjo, se je počasi začelo zmanjševati. Fant je kmalu odkril, da je lažje obvladovati svoje obnašanje kot zabijati žebelje v ograjo. In končno je prišel dan, ko se ni nič razburil in tako tudi ni zabil nobenega žebelja v ograjo.

Tako je to povedal očetu in ta mu je rekel, da naj vsak dan, ko se ne bo razburil, potegne en žebelj iz ograje.

Dnevi so minevali in prišel je dan, ko je fant povedal svojemu očetu, da ni več žebeljev v ograji. Oče je prijel sina za roko in ga odpeljal do ograje. Tam mu je rekel: »Sin moj, dobro si opravil svoje delo, toda poglej luknje v ograji. Ograja ne bo nikoli več ista.«

Besedne rane prav tako bolijo kot fizične. Tudi posmehljivi, zaničljivi pogledi lahko človeka zelo prizadenejo. Vsa slaba dejanja se začnejo s slabimi mislimi, ta se lahko nadaljujejo z grdo besedo in če nimamo nekoga, ki bi nas streznil, tako kot je oče sina, potem se vpeljemo v slaba dejanja.

Hudo rano pa pustimo človeku, ki ga osebno niti ne poznamo, pa ga obsodimo zaradi njegovega videza, drugačnega obnašanja ali česa drugega. Luknje v ogradi ostanejo!

Kaj pa če pomislimo na svojo desko? Največjo rano pa pustimo samemu sebi, ko popolnoma prepustimo svoje misli, dejanja, svoje telo nečistosti. Kako bomo spoštovali druge, če ne spoštujemo niti sebe!

Popačene podobe spolnosti izkrivijo notranji čut in ostanejo v našem spominu za vedno. Pornografija in opolzko govorjenje prizadene drugega, ker iz človeka delata predmet.

¹ Prirejeno po zgodbi iz zbirke *Zgodbe za dušo* (Božo Rustja, Ognjišče).

